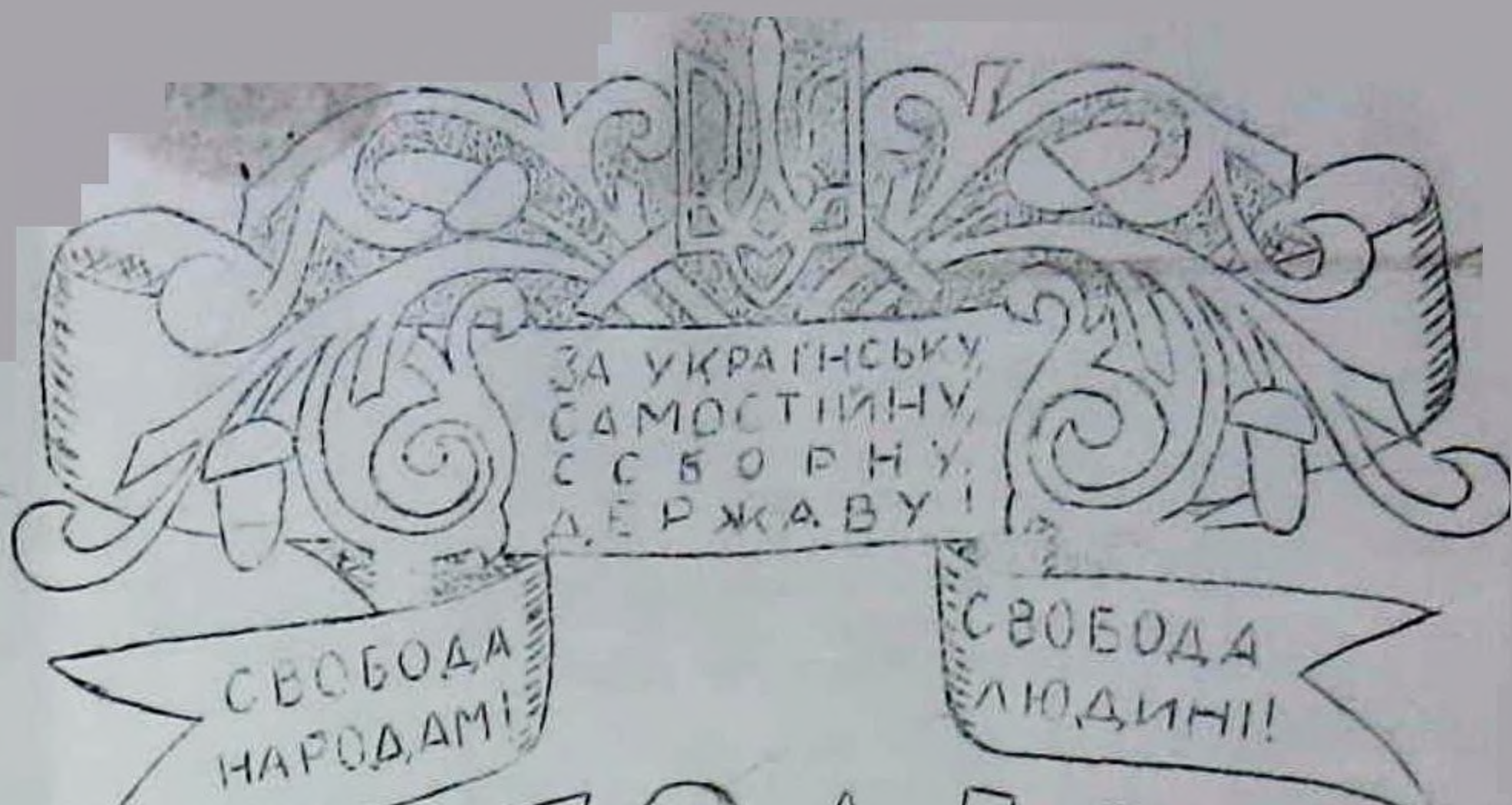

ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ

На Чужині

- МІСЯЧНИК -

4.4 КВІТЕНЬ 1948 РІК.І.

З М І С Т :

1. [illegible]
2. [illegible] Ліґа Ос[illegible] Народів - /АЛОН/-[illegible]
3. [illegible] Революції народів -/кінець/
4. [illegible]-"[illegible] Завдання на Чужині".
5. [illegible]-"Теорема політика"-
6. [illegible]-"Думки про організування революції".
7. "[illegible]".
8. [illegible] -"Україна в економічному комплексі Московщини".
9. "Україна бореться".
10. "Історичний календар".

Видає : Проп. і Сусп. Референтури ТП ЗЧОУН:/На правах рукопису/
Редагує : Колегія .

ВІД ВИДАВНИЦТВА.

До всіх читачів журналу "Визвольний Шлях".

Розпочинаючи видавати журнал "Визвольний Шлях", ми в першому числі звертаємося до всіх читачів, передплатників та прихильників Видавництва прийняти як найбільшу активну участь в видавництві журналу своєю співпрацею. Ми просимо допомогти йому полагодити зовнішнє його оформлення, внутрішній зміст, розмір і т.п. Своїми порадами, зауваженнями, побажаннями, критичними зауваженнями, дописами та статтями. Особливо побажаним було б почути думку читачів відносно тих проблем, які заторкує журнал у своїх статтях.

Крім, видаємо вже четверте число і просимо всіх читачів журналу, його прихильників і симпатиків пересилати свої статті, дописи і уваги що до праці видавництва і журналу. Всі матеріяли складати на руки кольпортерів журналу.

Видавництво доводить до відома всіх читачів, передплатників та прихильників журналу, що починаючи з травня місяця 1948 р., кількість сторінок журналу буде значно збільшена та подаватиметься огляд політичних світових подій за місяць.

Видавництво.

О. Антальчук.

АНТАЛЬОЛЬШЕВИЦЬКА ЛІГА ОСВОБОДЖЕННЯ НАРОДІВ. / АЛОН /.
/У.Т. 22.2.48. ч.13 /135//.

Широкий відгук еміграційної преси всіх політичних кол спричинив за те, що еміграційні маси всіх народів, поневолених большевицьким імперіялізмом, правильно розуміють сучасну ситуацію в світі і тверезо усвідомлюють собі значення спільного фронту в тих великих подіях, безпосередніми яких ми стоїмо. Еміграційна суспільна думка не обмежується лише визнанням позитивности самого факту створення АЛОН, як консолідації. Найбільш цінним є те, що ці консолідації поставили на широко сформульовані політичні платформи. Саме існування АЛОН-у конституує той факт, що сьогодні всі, або майже всі, політичні угруповання 18-ти народів по однаковому розуміють мету і зміст визвольної боротьби, її революційний характер і принцип на яких мають бути побудовані в більшому майбутньому відносини. Значним є те, що всі народи без винятку брали активну участь в розробці засад і утворенні АЛОН-у. Справедливість вимагає сказати, що кожний народ вніс в АЛОН свій досвід боротьби й те, що мав за свою історичну рису. Якщо АЛОН вніс в АЛОН свою революційну активність в досягненні спільної мети, то так само "Прометей" вніс АЛОН -у свій великий і незаперечно цінний досвід політичної роботи. /"Прометей" - у собі має представників кількох народів /.

" Інтеліґенція Свободи" - мав для АЛОН-у то значення, що на спільних засадах обєднання різноманітні політичні угруповання. Отже в АЛОН-і вони формально не втратили свого обличчя. АЛОН - є дійсно обєднання рівних. Однак АЛОН має певні межі в своїх вимогах. Не можна вбачати в ньому щось таке, що мусить розвіяти всі мрії протиріч і розходжень. Все, що виникає в площині політичного життя і безпосередньо не пов'язується з змістом і загальним сенсом визвольної боротьби, мусить бути в тій саме площині розв'язане.

І той, хто правильно це розуміє, мусить не сказати, що в АЛОН-і "організації" чи хтось інший буде грати "значення". Не можемо виключити, що у створенні АЛОН-у в одну хвилю була проявлена певна тактичність. Але це не трагедія, бо українці

в АЛОН-і набрали якоїсь "перемоги" чи "авангарду". Що українці були активні, це цілком природна річ. Історія поставила Україну на чільне місце в розвязці проблеми не тільки Европи, але й підсовєтської Азії. Отже цілком зрозуміло, що українці відчувають свою відповідальність не лише перед своїм народом, але й перед усім визвольним рухом поневолених народів. З відци й народжується й їхня активність. Розцінювати це як майоритет над іншими народами - безпідставно і застерігаємо всіх від хибного уявлення, що АЛОН є ніби суто український твір. Не менш помилковим є намаганням вбачати в АЛОН-і приорітет якоїсь концепції, в даному випадку АБН, або ще вужче "бандерівської" над іншими. Кожне політичне угрупування має свої власні переконання і воно не може приняти якусь чужу, противну їм позицію. Це зрозуміло стосується до АБН і до "Прометея" і до "Інтернаціоналу Свободи". Плятформа АЛОН повністю відповідає тим засадам, що були в свій час оголошені Декларацією АБН. Але тепер не відіграє абсолютно ніякої ролі, хто раніше приняв ті-або-ті постуляти. Факт, що сьогодні підстави, на яких побудовано АЛОН, є власними позиціями всіх учасників обєднання, чому і стало можливим те, що було нездійснене раніше. На цих позиціях стоїть АЛОН у цілому, і тільки так його можна розцінювати

За У.Т. подав П.К.

[illegible]Я ЦЕ СИМВОЛ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКОГО [illegible] ПЕРЕДАЙ ЇЇ НЕСПЛЯМЛЕНОЮ СВОЄМУ СПАДКОЄМЦЕВІ, ЩОБ УМІВ ВІН БЕРЕГТИ СВЯТОГО ДІЛА - НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ.

/М.Дмитренко. Повстанець, ч.5-6/

"ВИЗВОЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ НАРОДІВ АБН" /кінець/.

III ПРИНЦИПИ НОВОГО СПРАВЕДЛИВОГО СОЦІЯЛЬНОГО УСТРОЮ.

Руйнуючи большевицький світ, ми в тойже ж час відкидаємо рішуче всілякі намагання реставрувати в наших країнах минуле. Ми ніколи не дозволимо повернення капіталізму, після перемоги над большевизмом. Повстаючи проти всілякого поневолення народніх мас та визиску їхньої праці, ми висовуємо, як основну ідею нового соціяльного устрою, того устрою за який ми боремося, ідею творчої праці. Праця і її внесок визначають розмір заробітку. Праця є також і підвалинами власности. Творча, радісна, вільна праця - це наймогутніший соціяльний чинник наших часів, який так призирливо сплюжив реакційний большевизм, той большевизм, що перетворив працю в прокляття невільничої каторги і ярма, накинути на шию, як кара, від котрої втікають всі працелюбні та все життєрадісне людство наших країн. Основне завдання в ідейно-моральній площині, що стоїть перед нами при створенні нового соціяльного устрою,- відновити піднести й поставити працю на належний їй педестал.

Ідею власности ми розуміємо, як володіння певними речами в рямцях народних дібр, що здобуті власною працею. Всіляка власність [illegible] суспільний характер і користування нею не може йти [illegible] з суспільним добром. Але ми категорично відкидаємо [illegible]цького типу, звироднілу примусово - накинену державно - [illegible]лістичну власність- яка є тільки середником визиску народніх мас державно-партійною бюрократією.

Ми визнаємо тільки трудову власність:-індивідуальну, індиві-
дуально-родинну і загальну. Ми відкидаємо принцип наємної пра-
ці, як засіб одержання власности. Ми визнаємо також і спадкову
власність, але лише набуту працею батьків та яка утримується
надалі працею дітей. Колективна власність, як н. [illegible]
[illegible] народу - визнається. Зміст суспільної власности,
що мусить бути тісно пов'язаний із соціальним устроєм,
знаходиться в тому, що нею володіє якась органічна спільнота,
напр. місто, село, [illegible]. Власність механічно-зібраних одиниць
[illegible] та [illegible] большевицьких з'єднання не має нічого
спільного з суспільною власністю. Форма большевицької колек-
тивної власности є видумкою большевиків спеціально для замаску-
вання того факту, що місто [illegible], як тільки большевицька плюто-
кратія, [illegible] державних капіталістів, є там правдивим власником.
[illegible], що стоїть в основі [illegible] суспільного орга-
нізму, народу, народної вартости - то і індивідуально-родинна
власність є суспільною. З конечних вислідів [illegible] на власність
[illegible] є власністю національною. Нація вище уповно-
важує суспільні інституції і окремих осіб керувати даними обек-
тами власности. Виходячи з цього - державна, муніципальна, індивіду-
ально-родинна, індивідуальна і т.ін. власність, яка [illegible]ється
для загальної вартости є національною власністю. Головне лежить
в тому - критерії чийого добра являється конечно вирішальним.
Для нас критерієм усього є вартости і добро народу. Ми принима-
ємо і боронимо ті форми власности, котрі вповні відповід-
ають органічним нахилам людини і тотожних органічних людських
спільнот. Таке наше становище погляду є погляд на суспільну і при-
ватну власність. Але головне міститься не у формі власности,
а в тому, як воно використовується :-на користь народу і людини
в народі, чи в розріз із їхньою користю. Большевицька примусова
колективна власність нічого не має спільного з прогресом.
Навпаки - це регрес до темних часів кріпацтва. Большевицька
насильна колективізація - це повернення назад на дороги соці-
яльного прогресу, бо в основі соціяльного прогресу лежить створе-
ння найбільш сприятливих умовин до проявлення творчих мож-
ливостей людини, щоб забезпечити повну творчість свободи. Було б
також регресом думати нині про реставрацію поміщицького земле-
володіння і капіталістичного способу промислового виробництва
з приватною власністю на копальні, залізниці, шляхи і т.д.
Трудова приватна і суспільна власність, яка повністю відповідає
творчим нахилам людини і природі людських спільнот, в основі
котрої лежить власний труд, створюють силу і творили націі-
ось в чому є прогрес. Найбільшою обгрунтованою уроками про це, що
[illegible], індивідуально-родинна і індивідуальна власність являється
передумовою для технічного прогресу. Техніка може застосуватися і роз-
виватись при всіх формах власности, а тому і при трудовій індивіду-
альній власности. Але головним фактором, при устійненні тих чи
інших форм власности важним є не технічний прогрес сам по собі,
а ідея соціяльної справедливости. Технічний процес ніколи не пот-
ребує [illegible] соціяльної справедливости, але навпаки-
по самій своїй природі і своєму історичному призначенні мусить
служити їй.

Техніка існує для людини, а не людина для техніки. Технічно-
і [illegible] прогрес знаходиться в повній гармонії зі соціяльним
прогресом. Розвиток техніки повинен узгіднювати здійснення ідеї У
ідеї соціяльної справедливости. Так, напр. при кількісному зрост
людства, техніка дає можливість більш інтенсивно використовув
земні багатства, щоб задовільнити потреби цього людства. [illegible]
гармонійне сполучення [illegible] створює умовини всебіч-
ного росту людства. Ми випадково тим дуже підкреслюємо момент соціяльної
справедливости. Ми уважаємо, що причиною всіх соціяльних революцій

перш [illegible] все було завжди почуттям несправедливости, і ніколи причиною [illegible] не були лише господарські злидні. Коли усі голодують, ніколи не бунтують. Заворушення і бунти повстають лише тоді, коли [illegible] голодують а другі живуть у розкоші. Ні разу ще, ні один революціонер не ішов на барикади тільки за восьмигодинний робітничий день, або за декілька відсотків підвищення заробідної платні. За це ще не вролилася ні одна краплинка крови. Але кров лилася і буде лишися ще за великі ідеї перебудови, грунтовної зміни несправедливих соціяльних взаємовідносин. За правду, за поборення несправедливости- ось за що завжди були і будуть надалі революції. Восьмигодинний робітничий день, або підвищення платні було лише приводом, безпосереднім поштурхом до зриву соціяльного незадоволення, жерело котрого завсіди лежить в почутті несправедливости, в соціяльній нерівности, в факті існування панів і невільників. Тільки прамування до правди, себто безграничний ідеалізм, штовхає цілі народи і окремих людей на барикади революції. І тільки тому, що на відтинку економічного життя найбільш яскраво відбивається соціяльна несправедливість, ставалося так, що економічному чинникові почали в історії надавати значіння примату.

Отже, крім природного інстинкту самоохорони людини і народів та їх волі до життя підставою усіх соціяльних революцій завжди було прямування до соціяльної справедливости, для реалізації котрої економічні умови життя є тільки тлом.

Якщоб освіта напр. існувала лише для певної касти/еліти/, тоді б на цьому відтинку ми обовязково малиб до діла зі соціяльним конфліктом і соціяльними революціями, котрі певно нічого загального з економікою не малиб. Отже етика, моральний момент і воля до життя лежить в основі всіляких соціяльних революцій. Такий етичний момент лежить в основі праці, вартість котрої визначає її суспільна користь. В підвалинах суспільних процесів лежить зовсім не якась поверх-природня /економічна закономірність/, але тільки життєві постуляти людей, людських спільнот і людських одиниць, що бажають жити усіма галузями власних життєвих проявів, зростаючи духово і фізично. Ці процеси визначаються тим чинником, що народи і одиниці є психо-фізичними формаціями, свідомими, які мають власну волю і бажання, як істоти, що самі творять закон розвитку, а не тільки їм механічно підлягають. Так напр. необхідність диференціяції суспільного життя не є тотожною з невідкличною /історичною необхідністю/ існування кляс, їхньої боротьби і панування однієї над другою. Напр. не було ніякою закономірністю в Росії це, що до влади дійшли большевики. Большевизм міг бути знищений в самому зародкові і тоді історія людства виглядалаб зовсім інакше. Також не було ніякої закономірности в тому, що Україна, Білорусія, Грузія, Північний Кавказ і т.д., згубила свою свободу і попали в залежність від Москви. Причиною цього не були ніякі економічні, або інше /закони/, а тільки живі реальні люди. Також зовсім не повинно бути і не далі не повинні існувати паразитарні капіталістичні кляси, або паразитарна кляса большевицької большевицько-державної бюрократії. Большевизм мігби не прийти до влади, якби не було людей типа Леніна, партії большевиків, які силою власної волі спрямували події у бажане їм русло. Ці події малиб також /автоматично, закономірно/ привести зовсім до інших вислідів, якби ними володіли другі люди, які також, як і Ленін, знали ясно чого хочуть, як також сильно і без страху до того прямували. Люди визначають зміст історії. Це підкреслення людського початку в історії не заперечує ролі соціяльних умовин. Безперечно - люди діють тільки в рямках певних соціяльних умовин, в певнім соціяльнім середовищі, які дають їм загальні можливості зросту і наклону до дій. Але необхідність повязаности з соціяльним середовищем не має ніякого відношення до механічного зрозу-

ніння історичних процесів, якому по справедливості, а не соціяльному моменті в історії, протиставляємо людину з її соціяльними інтересами, соціяльним грунтом і життєвими потребами взагалі. Механічне розуміння історичних процесів належить до основних заперечень в творчій побудові большевизму при його порівнанні з життям.

Большевизм, наперекір марксиській доктрині, прийшов до влади в країні з найменш розвиненим капіталізмом, на переломі феодальної епохи в бувшій Росії, а не прийшов до влади "в силу економічних закономірностей", в країнах капіталізма - Англії, Германії або Америки /США/ і навіть взагалі не має ніяких виглядів на те, що він там коли небудь, "в силу економічних процесів", і не за допомогою зовнішного завоювання, прийшов до влади. Навіщо ж тоді всі теорії механічних закономірностей ? Ані концентрація капіталу, ані монополістична форма фінансового капіталу, ніде в світі не вказує на те, щоб те " автоматично" і "закономірно привело до влади большевизм.

Навпаки - країни клясичного капіталізму - Англія, Германія і США найбільш твердо протистоять большевизмові і найбільш наглядно заперечують на ділі всі большевицькі діялектичні спекуляції і ввесь марксизм-ленінізм з теорії на практиці. Таким чином повинно йти не про механічні "закони", а про людей живих, реальних, які розуміють свої цілі і про народні маси, які також вповні розуміють свої цілі. Йде і про політичних організаторів народніх мас, що вийшли з гущі народів, у чиїх руках знаходиться тайна всілякої революції.

Ми відкидаємо панування клясів, паразитизм окремих соціяльних прошарків суспільства. Ми ліквідуємо паразитичні кляси і самоподілення суспільства на кляси, а творимо безклясові народи.

Але якщо в розуміння "кляси" вкладати лише розуміння групи продуцентів однакового типу товарів, напр. рільництво - продукти живлення, індустрія - індустріяльні товари і т.д., тоді існування таких клясів необхідно вважати нормальним поділом творчости праці в суспільстві. Це природний і необхідний поділ суспільства на професійні групи. Тут суспільство диференціюється у професійнім відношенні тим більше, чим вище щабель його розвитку. Ми приймаємо поділ суспільства на виробничі кляси. Але в кожній з цих виробляючих відомого типу вартости кляси можуть повстати керуючі експлуататорські групи, напр. в капіталістичному світі серед землеробів - поміщики, серед індустріяльних робітників - - фабриканти - капіталісти і т.д. Проти цих визискувачів чужої праці ми боремося. Але сьогодні в наших країнах такими експлуататорами вже не є поміщики і капіталісти / бо їх там немає /, а в сто разів гірші паразити, в особах пануючої в СССР кляси большевицької партіно-державної бюрократії, що спирається на обричників НКВД - НГБ. Це кляса, що існує і діє в лоні кожної виробничої кляси СССР : - серед примусово зігнаних в колгоспи селян, серед позбавлених всілякої свободи і вільних дій кляси індустріяльних робітників, серед звязаних в руках і ногах робітників культури. І всіх їх, ця кляса визискувачів і гнобителів, немилосердно експлуатує та держить під страхом в безпросвітній неволі.

Отже проти цієї кляси, в лоні кожної виробничої групи - -прошарку СССР і йде сьогодні наша боротьба, а не проти поділу на виробничі клясові групи, існування котрих обумовлено самим життям. Ми уявляємо собі соціяльні кляси наших народів нині, як рухомі колони, вірніше, як колони в рухові, що несуть на своїх плечах загальний тягар, котрим для них є большевицькі паразити і котрих необхідно скинути з плечей, щоб було легше й скорше рухатись в перед.

Большевицькі визискувачі, жахаючись, щоб маси не зрозуміли, що вони сьогодні є єдиною причиною їхнього лиха, хотять відвернути увагу мас від себе, а тому постійно годують ці маси пропагандивними балаканинами про "пекло" капіталізму, про капіталістичне ярмо за кордонами СССР.

Але сьогодні нас не менш усього цікавить, що діється в "капіталістичнім світі", бо для нас важливим є інше: чому у нас в "раю" соціялізму, продуценти хліба умирають з голоду, концтабори переповнені міліонами вязнів, а ввесь нарід без виключеня позбавлено найпримітивнішої свободи ? Чому це так, коли в СССР існує не капіталістичне "пекло", а соціялістичний "рай" ?
В наших країнах нам необхідно боротися не проти поміщиків і капіталістів, яких там вже давно немає, бо це буде те саме, як Дон-Кіхот, боротися чи воювати з вітраками. Поміщиками й капіталістами у нас сьогодні большевики можуть лякати лише дітей. Того типу буржуазії, який проповідують большевики, у нас сьогодні немає. Ми проти капіталізму і проти його реставрації у наших країнах і тим самим сьогодні для нас це питання вичерпується. Проти якої буржуазії у наших країнах ми будемо вести боротьбу, коли ми її не маємо. Але наш фронт сьогодні спрямований перш за все і лише виключно проти большевизму і большевиків, цієї "нової совєтської буржуазії". Ніяких інших фронтів у нас сьогодні немає. Навпаки ми шукаємо собі союзників у всьому світі. Знищувати большевизм ми можемо навіть з дідьком. Найважніше є те, щоб при цьому сьогодні не загубити своїх власних позиц[illegible] Наші антикапіталістичні позиції потрібно розуміти в тому зм[illegible] що ми проти капіталізма внаших країнах. Але це зовсім не [illegible] начає, що ми збираємося виступати проти капіталізму у всьому світі. Ми зовсім не думаємо і не маємо наміру "рятувати" світ від капіталізму, як це хотять робити большевики, хоч сам світ цього не хоче.

Нам необхідно нині одне - рятувати наші народи від большевицького державного капіталізму і імперіялізму, а потім ми вже зуміємо дати спротив і всяким іншим капіталізмам і імперіялізмам, якщоб такі намагалися посягти на нашу свободу. Сьогодні наша ціль - це антибольшевицька Визвольна Революція Народів СССР, і його сателітів, руйнування большевицької тюрми народів і створення національних держав з справедливим соціяльним устрієм. Ми руйнуємо большевицьку імперію і будемо руйнувати також всяку іншу імперію, яку будуть хотіти різні реакціонери зродити на руїнах большевизму, чи то буде імперія фашистівська, демократична, чи яка небудь інша, з центром у Москві, або в Петербурзі, або ще в якійсь іншій столиці. Це головне для нас і цього ми досягнемо силами народніх мас наших народів, котрі повинні нарешті взяти в свої руки всю владу у власних країнах.

Влада - це головна таємниця успіху нашої революції і запорука цілковитого здійснення її ідей.
Без завоювання політичної влади це-б то без політичної революції не може бути й мови за якусь революцію взагалі.
Отже головне, за нині йде наша боротьба це є: " ВСЯ ВЛАДА НАРОДАМ."

Джерело: "Набат". Орган міжнародньої вільної думки. ч.1/5/. 1947. стр.3-4. Карбович:"Вся влада народам"/.

ГРЯДУТЬ ВЕЛИКІ ДНІ, ДО ЯКИХ МИ МУСИМО БУТИ ГОТ[illegible]

КОЖНИЙ ДЕНЬ НАБЛИЖАЄ НАС ДО ОСТАТОЧНОГО БОЮ ЗА ПЕР[illegible]ГУ.
/ зі Слова Проводу ОУН до українського народу /

II.ІІ. НАШІ ЗАВДАННЯ НА ЧУЖИНІ.

У той час, коли на рідних землях України точиться крим[illegible] затяжна боротьба за визволення московської окупації, щоб [illegible] український нарід раз і на все скинув з себе ненависне біль[illegible] ярмо - ми емігранти, живемо тут на чужині в відносному спокою. Ми турбуємося дрібничками власного індивідуального життя та роздрібнюємо свою увагу в демагогічних партійних сварках, відкладаючи тим в тінь надо найголовніше то б то вартісність і всебічність активної допомоги Україні в її визвольній боротьбі. Еміграційні роздори, сварки, розбиття, хворобливе безплідство, непевність та інтригантство є ті нездорові явища, які спинюють наше суспільно-громадянське та політичне життя, як на внутрішньому так на зовнішньому еміграційних відтинках. Ці хворобливі явища неодмінно негативно відбиваються на нас, як на еміграції, що в незалежній дрібничковості, ми не можемо дати організованої повнокровної енергії і творчости нашому життю на чужині у всіх його ділянках, яке мусить бути підпорядковане ідеям Батьківщини, Україні, що перебуває в огні і крові.

Для українського народу в Краю ті нездорові явища на еміграції є болючим ударом. Край веде завзяту боротьбу з ворогом, який старається знищити фізично і духово українську націю, тоді коли на українському еміграцією на чужині йде боротьба за вузькі партійні інтереси, яка послаблює можливості спільного виступу на міжнародній арені в обороні прав українського народу /Газета "УДК." стат. "В боротьбі за волю". Сотн. УПА С.Т./.

Як бачимо, що замість того, щоб у своїм щоденнім житті: чи на праці, чи при відпочинку, чи дома, чи при виконанні суспільно-громадської або культурно-освітної праці, чи в зустрічах з чужинцями, чи де інде - масовими і індивідуальними акціями, пропагандою живим словом і письмом в пресі і в бесідах, активним чином і поведінкою усі українці на чужині повинні б стати на захист Батьківщини, - ми якраз навпаки, отими нездоровими явищами на еміграції наносимо Батьківщині болючий удар. Замість то[illegible] щоб тут на чужині жити тим, чим живе Україна, жити, плекати [illegible] національні вартости і культурні здобутки - [illegible] розпорошуємо нашу увагу на неістотні, з погляду визволення, справи. Коли в ході питання його визвати Політичним Проводом сучасної визвольної боротьби - давно вже розв'язане дійсність і наш український нарід дочи чинну підтримку УПА злився у визвольному фронті боротьби під політичним проводом УГВР - на еміграції існує таке велике розбиття на різні партії, що [illegible] в Краю [illegible] нашому. І чи ми, емігранти - яка сталася подібна серед Батьківщини на чужині - не є отсі всі серед ? Що поклали серці Україні, що їй допомогти визволитися з цієї [illegible] вдачі на нас найбільшим відповідальним обов'язком і ми його мусимо виконувати і виконати обов'язково. За визвольні [illegible] ми повинні боротися з усьому світі, перебуваючи поза комунізм, адже в інтересах України як серед чужого [illegible] серед [illegible], чи на праці, освідомлюючи чужинців за [illegible] що боротьбою України, пропагуючи також її [illegible] на антикомуністичні ідеї Антибольшевицького Бльоку Народів /АБН/. Ми обов'язані плекати на місці Західньою Світу і [illegible] політично-політичну роботу помощі Україні.

Ми маємо "міністри" чи "амбасадори", а можем українець, українка, старий чи молодий, вчитель чи учителька що роботу обов'язкові [illegible]. Солідарно і масово включуючись на поміч в Рідному Краю [illegible] допомогти до такої солідарности і [illegible] на [illegible] і емігрантів інших поколінь [illegible] [illegible]. Збройний комфортне [illegible] Складом і [illegible] [illegible] як [illegible] необхідність, [illegible] [illegible] [illegible] кроками [illegible] [illegible], ми - [illegible]

еміграції - мусимо зустріти єдиною міцною лавою внутрішнього українського фронту, єдиною лавою революційного фронту поневоленої нації, у якому мусимо іти до спільної мети.

Тяжко й є завдання тут на чужині, як політичної еміграції. Воно велике, відповідальне, але і почесне. І тільки під кітом цих завдань необхідно нам будувати всю суспільно-громадську і культурно -освітню працю. Під цим кутом ми повинні творити своє організаційне життя, зміцнювати свої лави, набирати знання та досвіди і скрізь поборювати наших ворогів України.

Виховуючи себе в дусі високої національної свідомости, ідеями української національно-визвольної революції, в дусі націоналізму, зберігаючи своє національне обличчя, протиставляючись чужим ворожим і шкідливим для нас впливам, ми нігде і ніколи не повинні забувати, що наші вороги прикладають всі зусилля розбити і розєднати нас зі середини, пролізти у наші лави, щоб виконувати свою ганебну злочину працю. Нам треба бути вдячними всім УПАрмії та ОУН на Батьківщині, які у найважчих умовах стоять на варті нашого народу, наших дітей і матерей перед новою голодовою смертю, перед заслонням і переселенням, перед катівнями і пазницями НКВД. В обо они УПА, в обороні УГВР і ОУН, в обороні всієї вольної України і УУ народу ми мусимо стояти всюди і зберігати їх від наших ворогів.

Стережімося ворога, зберігаймо монолит наших лав, зєднаємось одною революційною ідеєю і ворожий меч нас не подолає.

x x x

[illegible] , відважні і хоробрі у бою та нищили

до [illegible] [illegible].

x x x

Яр.-Ізіна.

"Тверезо політике ".

Наші "батьки народу", які не подавали свого " тверезого голосу" на Україні більше як 25 років - тут, на еміграції, протягом дворічної боротьби проти національно-визвольної української революції, нарешті договорилися і дописалися у своїй пресі до того, що "найдоцільніше в інтересах визволення України було б ліквідувати УНтівське "блискуче відокремлення".

Ці наші "тверді реалісти" від "конюнктурних обставин", на сторінках власної "демократичної" преси всіх сил прикладають об вдоїти всю українську еміграцію "льогікою своїх міркувань" про те, що "єдиний шлях до справдешнього замирення серед української еміграції-це найскорша ліквідація партії " блискучого відокремлення", тому то ОУН. 2 роки "українські реалісти" завзято поборюють і вимагають не тільки українську революційну боротьбу, але і все те, що є з нею звязане. Їхня "демократична природа" не виносить боротьби, яка повязана з величезним ризиком, а особливо ризиком життя. В той час, коли український нарід, ще в 1917 домагався негайного проголошення Української Самостійної Держави.- "реалісти реалісти" жіки не могли зважитися на такий рішучий крок, як відірвання України від Москви. А проголошуючи Третю Універсалом Українську Народню Республіку заявили, нема "злиноделіліминцями", що "обставини примусили нас здійснити те, що недавно ми ще мислили, як дехоже від нас." Таким чином, якби не "обставини", то

нашому, що ніякого проголошення не було б. Лише змусили "об-
ставини". Парадоксально,- але факт! І тепер, коли минуло вже
35 років кривавої трагедії, яка відбувається весь час на оку-
пованій большевиками Україні, наші"батьки народу" і до цього
часу не спромоглися зрозуміти, що єдиний шлях визволення Укра-
їни з пут большевицької Москви - є шлях безкомпромісової,
збройної, жорстокої національно-революційної боротьби, і що
український нарід цю боротьбу веде в л а с н и м и с и л а-
м и , не чекаючи "міжнародної конюнктури, міжнародніх політич-
них обставин".

Четвертий рік по другій світовій війні, Україна наш
не бореться проти большевицького російського соціялізму,
його не своїх багнетах приніс на Україну московський імп
ліям. Четвертий рік український революційний націоналізм не
капітулює перед ворожими окупантськими силами, не складає влас-
ної зброї, а в жорстокім змагу за волю України мобілізує і ор-
ганізує всю українську націю до вирішального бою, у якому роз-
трощиться большевицька Москва, а "великорусская", "красная" чи
"красная" держава - гостя розпадеться на окремі суверенні дер-
жави. Українські революціонери-націоналісти, що складають з се-
бе, оте "зненавиджене""тверезими політиками", "Кремлевське блиску-
че вілокремленая", якраз і готують ввесь український нарід до
завершення національно-визвольної революції, до розвалу совєт-
ської імперії. Що ця революція, яка включила в себе всі сили
народу, є одиноко-правильний шлях - тепер доводити не приходи-
ться. Революційна ОУН, що є авангардом і політичним проводом
боротьби, спираючись на широкі маси народу, без різниці світо-
гляду, переконань, чи політичної приналежности - в українській
визвольній революції реалізує великі політичні цілі і прогнан-
ня українського народу та, шляхом боротьби, охоронює україн-
ську націю від беззастережної фізичної ліквідації.

Большевицька Москва добре знає собу справу, що вирішаль-
ний зуб для червоної імперії завдають поневолені нею народи
через національно-визвольну революцію. А тому, в обличчі цієї
небезпеки, Москва послідовно і жорстоко поборює український
націоналізм. Бо лише український націоналізм є одиноким
соціяльно-політичним рухом, рухом національної революції, що
не тільки охороняє Україну від руйнувіння, але безпосередньо з
цим і веде наступ на імперіялістичну Москву.

Большевицька преса на Україні на різні голоси шепоче
українських націоналістів, наклепуючи найтіру брехню та
нуючи їх як "бандерівсько-бандитський табор", "німецьких
ти", що "стали на послуги Гітлера", а український націо
прапор, освячений кров'ю погиблих за волю України героїв,
зивають "жовто-блакитною гітлерівською". Тому хоч сильної совє-
ки викликає у большевиків українське національно-визвольна ре-
волюція. На чаму гнилину брехню лише з тих большевицьких май-
стрів політичних справ виявляє, що вони сильно нервуються
"зліквідувати розбитницьке Українське підпілля". І коли нас та-
кі большевицькі домагання зовсім не дивують, бо з ким зрогта
іншого не можна й чекати, - то дивно є нашим, і так чомусь
трапилося, що цього самого - "ліквідації" - домагаються і
"тверезі конюнктуристи" з "демократичного" табору нетрадиційних
українських соціялістів. "Одино-правильним" для наших "тверезо-
мислячих реалістів" являється, не їхню душу, тільки оптимізм на
чужі сили, не політичні сторонні чинники, які мають безмежер-
жави, чи на міжнародню конюнктуру - сприятливу для України."
Отже, згідно "реальних розрахунків""тверезих політиків" Укра-
їнська Держава може створитися завдяки "сприятливій міжнарод-
ній ситуації", а коли б такої "ситуації" не було - то цілком
логічний висновок, що Українська Держава не створиться.

А як о воно не створиться, то згідно цієї "тверезої думки", нема задля чого і вести боротьбу, немає чого складати жертви на вівтар визвольної боротьби, то-б-то безнадійно підкоритися існуючому окупаційному режимові, погодитися з власною гіркою долею та безсловесно і покірливо "вивозитися" на загибель часами на Сибір, включно до останнього українця. Отже фактично [illegible] суспільства поговірку: "не тратьте даремно сили, спускайтеся в [illegible]"...

Для України давно відомо, яких жертв коштувала [illegible] орієнтація на чужі сили. За таку орієнтацію український нарід дорого заплатив в своїй історії, а особливо в 1917-20 рр. Українські націоналісти-революціонери відкидають всіляку орієнтацію на чужі сили, бо Українська Самостійна Соборна держава може постати лише з власних сил її народу. Чужі сили завжди несли і несуть Україні поневолення і окупацію. Вони стремлять якнайгірше визискувати її багатства-скарби, грабувати народні добра, нищити національну культуру і перетворювати українців у слухняну масу невільників.

Українські націоналісти-революціонери вірять у невичерпані сили українського народу, у сили національно-визвольної революції. Єдино-правильною, природньою і сталою силою такої революції, що її творять поневолені народи, є їхні власні сили, сили народу, і його національні інтереси.

Орієнтація на власні сили абсолютно не заперечує використання чужої допомоги і таке співпраця є натуральною і природньою. Але для тих, хто думає категоріями "орієнтації на чужі сили" і всі надії покладає на "сприятливу конюнктуру" - боротьба поневолених народів за свою незалежність через "недмір реалістичної тактики" не вкладається в їхній розум.

І тому, з точки їхнього "реалістичного погляду" створення Української Повстанчої Армії та її збройна боротьба під проводом УГВР являється не тільки "не реальною", але навіть для України шкідливою. Отже згідно цієї "конюнктурної теорії" таку боротьбу не потрібно було зовсім починати, а чекати, "доти, доки українську націю приневолить відповідна сприятлива міжнародня ситуація творити свою долю" - то-б-то Українську Державу. Але історія неодноразово погодила, що ті народи, яких "приневолювали" творити свою долю не на власне бажання, не здобували волі й держави, а знайшлися в федерації совітському большевицькому рабстві, або зовсім загибели як нація.

Здобували волю тільки ті народи, які знали, чого вони хотять, що вели за цю волю боротьбу у всіх обставинах, незалежно від того, чи ці обставини були сприятливі чи ні.

"Всіляку інтервенцію, про таку конюнктуру, чи війну, яка нас визволить без нашої участи - ми відкидаємо. Це є теорії о п о р т у н і с т і в". Лише програма і боротьба. А ці теорії лише ослаблюють і демобілізують наші сили. Для нас ніхто нам держави не здобуде. Це незаперечна істина.

І ніякі "совітські мільйонові армії", ніякі "большевицькі танки чи літаки" не зупинять національно-визвольної революції поневолених московом народів, у авангарді якої стоїть Україна, зі своїми величезними революційними силами - народом.

Ми боремося за свою вимову, незалежну, суверенну національну державу - Українську Самостійну Соборну Державу, а в той же час, що є те саме, що ми боремося і за владу українського народу в цій державі, та наповнення всього державного життя таким змістом, котре б відповідало інтересам українського народу тепер і в майбутньому.

Полк.Д.Коновалець

ДУМКИ ПРО ОРГАНІЗУВАННЯ РЕВОЛЮЦІЇ.
/З "Воєнної доктрини 1935/

Українське націоналістичне повстання зможе тільки тоді принести повний успіх, коли українські маси будуть пройняті ідеологією ОУН. Треба одначе брати до уваги в наших плянах, що міжнародні, воєнні події можуть прискорити вибух повстання на Україні, заки націоналістична ідеологія вспіє опанувати до кореня українські маси. Одначе навіть і тоді позитивний вислід повстання залежатиме тільки від вибухової сили українського народу, від енергії її сили, які він виявить в часах повстання. Всякі повстання мусять мати сильну організацію, щоб не перетворилося у звичайний бунт без позитивних здобутків. Організація революційного проводу переводиться згори вниз, так само як в регулярній армії. Повстання буде мати з самого початку воєнний напрям, якщо в округах, районах, селах чи колгоспах / ТС, радгоспах - примітка Я.Із./ існуватиме вже до того часу місцеве націоналістичне, революційне влада. Така влада мусить мати велику моральну вартість. Місцеві націоналістичні провідники мусять вміти скоро орієнтуватися, бо в час повстання буде багато таких ситуацій, в яких тільки самостійне, блискавичне рішення зможе запевнити перемогу повстанню. Такі прикмети мусять посідати нижчі націоналісти. А щоб на цього досягти тільки тоді, коли вже сьогодні будуть всі націоналісти знати воєнну доктрину українських націоналістів. Тоді найменший націоналіст з якогось забутого колгоспу, радгоспу, чи волинського або закарпатського села буде діяти в імя вимог тієї доктри Зорганізовані націоналісти творять авангард повстання. Кожний український націоналіст мусить бути передовсім вояком. Дешу й головну силу повстання творять всі українці, які не виступлять проти нас зі зброєю в руках, як напр.комуністи...

Треба мати на увазі, що в українській націоналістичній революції на всіх українських землях утворюється тісно гнет національний із соціяльним і це додасть тільки сили в нашім повстанню, зробить наші бойові клини ясніщими й сильнішими в ударі. Витворена на цьому тлі ненависть до ворога буде дуже великим рушієм нашої революції, то треба пам'ятати і вміти використати для підносення мас. Всяке повстання мало земель і буде мати тим більші вигляди на успіх, чим більшу територію воно обходить. Конечність теренового поширення обсягу революції є основним й найважливіший принципом революційної стратегії, що про нього у ніяких умовах забувати не вільно. Повстання не може сконцентрувати в часі і просторі як регулярну армію. Повстання, що діє на великому просторі, тим сильніше розпорошує і розгублює ворога по широкому просторі. Що більше територія, обнята повстанням, тим слабіше ворог.

Для поширення повстання треба певного часу. Воно не всюди буде мати однакову силу. В одному місці буде напруження більше, в другому менше. Одначе з часом воно обійме всі ж сили незвичайно полум'я... Кожне повстання є кріпке і жорстоке. Так і буде і наше, націоналістичне. Не можна потішити себе легкою перемогою. Особливо багато потерпить в повстанні українське село. В часах повстання не буде вояків для колгоспу чи села, хочби воно було навіть і великим. Українське село мусить прийняти боротьбу з ворогом, бо воно має тільки дві можливості. Коли не буде ставити ворогові спротиву підчас загального повстання, то ворог без втрат для себе спалить його, в тюрмах сатирує або вивіває для страху чи для послаблення майбутніх большевицьких сил.

коли в село буде боротися, то або оборонить себе, або - коли з підмогою ворогові - найдрає порозі сили. В обидвох випадках чорнить бути для революції. Масу важко зворушити до спротиву, але як вона вже піднімиться, тоді вона страшна. В нас мусить бути такий закон, що ніякі українські села не можуть без спротиву здаватися ворогові і добровільно класти голову під ніж. Це тяжкого б упадок духа довколишнього населення, а подвоїть тільки розгнівали б. Але підчас вибуху повстання масу треба зв'язувати з самим повстанням, бо вона пізніше буде примушена ставити ворогові спротив. Для неї остає тоді вибір: перемога, або смерть в боротьбі. Неприємною заслугою нашої воєнної доктрини є звязати органічно масу з цілями революції. Великий і здоровий нарід мусить вибороти собі волю або згинути по-героїчному в боротьбі...

...Гаслом кожного повстання є нищити ворога можно. В цьому є закономірність. Бо коли від нас жадається найбільшої жертовности, а саме жертви крови, то масе ніколи не зрозуміє тих розумових причин, які заборонять їй знищувати ворога...

...Хоч йде про такі речі, як майно польських дворів і ОУН, МТС, чи про технічні урядження в колгоспах і радгоспах - не можна допустити порови масі чи то майно палити і знаряддя знищувати. Масе прекрасно відчуває, що саме треба зберегти і охоронити...

Польські двори, колгоспи чи радгоспи і МТС тримають фактично в економічному і до певної міри в політичному плані вогнищі українського народу. Проти цих місць їх цитадель московського імперіялізму звернена вся ненависть українського селянина. Масе відчуває, що по їх знищенні і знищенні грунтовно цілі економічно-експропріяційної системи Москви в Україні. По втраті цих природних прагнень масе все ще не пропагують. З другому боку на деякий час п. масе можемо використати ці знаряддя. Це може викликати пострах ворогів політичних, що перевагу в українських масах на знищити речі, потрібні по управі ріллі. Такий погляд ро чуваного вигадують тільки тре. ого на практиці революційної боротьби. Знов, що саме охоронити перед знищенням, революційні масе зробить краще, ніж теоретичні поради політичних керівників, що для уряджування певної кількости знарядь ризикують сп ніяти революційний розмах мас...

Українські націоналісти, що знають і відчувають душу українського селянина, виросли з його одвічної хлібороборської культури, будуть спокійні за його роботу на полі. Як не стане плуга, селянин візьме десь з повітки середньовічне старе дерев'яне рало й заскородить чорнозем. Як не стане коней, запрягне корови... Чи котикою сам обробить сотки землі, щоб вижитися від голоду. Досвід доктрини українських націоналістів каже, що треба до фундаменту знищити польські двори, остої російського імперіялізму й на тому місці зробити спортові майдани, щоб молоде покоління знаків Соборної України гартувало своє здоров'я на тому місці, де предки й батьки тратили силу й часу.

/ "Б.Т." ч:9, 1947 /

В Д Д Ш А І Н, Ш І Д В А Н Н Я І Х О Р О Б К И Й В Ю Т А Х Д А Н Н Д О Б С Т О І І В Ш А І Н Н А І Б А Н Н О І.

В Д Д Ч Е Р Н Н Х, Р Н С Н П Л І Н О В А Н Н М І Р О В О Д Ш І Н Н О С Н Н В Н Н Н О І Н Ю М.

/ З "Присяги воїна УПА" /

ЩО ДАЛІ ?

а/ нам треба й ми мусимо вести дальше збройну революційну боротьбу в обороні народу перед фізичним та моральним знищенням;

б/ нам треба бути готовими на найгірше, щоб все таки берегти друзів і себе перед знищенням;

в/ нам треба відійти від чогось "модного", [illegible] стиль революційної роботи і почати йти на довшу мету;

г/ нам треба бути тими, що перестоять погибель революційної боротьби і їх повироста[illegible];

д/ нам треба виродукувати нові революційні кадри, нових людей, що дотягнеться з народом в майбутнє.

е/ нам треба з масових форм підпільної роботи переключитися на вужчі, індивідуальні форми конспірації, з кількости на якість, і [illegible] нашу інтенсивну роботу вглиб, а не вшир;

є/ нам треба вищої конспірації, обережності в підпільній роботі, підпільно-революційного мистецтва, бо тоді можемо успішно перейти тяжкий період боротьби;

ж/ нам треба ліквідувати другорядні фронти в роботі і непорозуміння з іншими силами [illegible] в ім'я спільної затяжної боротьби зі спільним ворогом.

з/ Ми, Провід Організації Українських Націоналістів, [illegible] залишаємося з народом на полі бою нашої [illegible], на наших окупованих землях. [illegible] з революціонерами і повстанцями [illegible] в [illegible] до дальшої боротьби за волю. Ми знаємо і віримо, що надійде той час остаточного визволення українського народу і створення самостійної держави і цю віру передаємо народові. Ми хочемо разом з народом дійти до остаточної [illegible].-

/ з "Декларації Проводу ОУН" - 1945 /

Д[illegible] [illegible]

Україна в [illegible] у [illegible]

[illegible]

Московські [illegible] політики, [illegible] нас Україна, [illegible] ще [illegible] народного господарства, [illegible], що б [illegible] У [illegible] до [illegible] знищення. [illegible] народнього господарства України мають всі характеристичні [illegible] чужонацької політики, [illegible] її окупантом українських земель - Москва. [illegible] є те, що при розгляді та [illegible] сучасного народнього господарства України, [illegible] ту чи іншу галузь його, мусимо обов'язково розглядати і другу, [illegible], чи головну галузь, яка тісно пов'язана з тією, яку ми розглядаємо. Розглядаючи [illegible] промисловості ми мусимо обов'язково розглядати і її сільське господарство і [illegible]. [illegible] сучасний [illegible] сільське господарство України [illegible], [illegible] [illegible] розвитку. [illegible] мусового розвитку [illegible] [illegible], що [illegible] в [illegible] українського сільського господарства, [illegible]. Його інтенсивного розвитку. [illegible] колективізації [illegible] економічну і [illegible] в СССР, [illegible] на Україні, крім того, [illegible] в одну [illegible] розвитку. Большевики [illegible] управ[illegible], [illegible] механізації та [illegible] - [illegible] перетворити колгоспи в фабрики [illegible] технічної сировини.

[illegible] політика в засаді ліквідувала дві генеральні лінії: а/економічну - щоби поєднати разом екстензивність і інтензивність, б/політичну - для Росії - забезпечити для російського населення та його промисловість сільсько-господарською товаровою продукцією, спрямувати до промисловості і забезпечити її величезною кількістю робочої сили, для України - знищити українське селянство, як носія самостійницької української національної ідеології, а [illegible] виховувати українського селянина і робітника в напрямі інтернаціоналізму. Востаннім у ставленні своєї большевицької економіки за основу індустріалізацію СССР, як базу марксько-ленінської політики, большевики переводили колективізацію як з політичних так і з економічних причин. Розбудова промисловості тягне за собою і розбудову сільського господарства /зріст міського населення, зріст внутрішніх ринків збуту, потреб промисловості в технічній сировині і т.п./. Тому в плані індустріалізації СССР одною з його складових частин була колективізація. Совгоспи та колгоспи України стали [illegible] [illegible] сировини для цілого СССР, в першу чергу для Московщини. Як також відомо, що в загальному плані економічного розвитку СССР [illegible] потужної большевицької індустрії, вимагало розвитку сільського -госп. та індустрії на Україні. Але напрям [illegible] і її розвитку московським центром імперіалізму спрямовано на перетворення України в сировинний додаток для Московщини в загальному економічному комплексі СССР. В результаті цього сировинного розвитку розвивається бурхливо індустріальна розбудова Московщини. [illegible] російських частин Москви, [illegible] економічний [illegible] супроти України, доходить до такого цинізму, що [illegible] 4 0 [illegible] золотих карбованців [illegible], для покриття всіх по- [illegible] прибутки [illegible] номірного [illegible] в Україні. Ці гроші Москва [illegible] індустрію, а Україну [illegible] колонією.

[illegible] пропагують та намагають укр[illegible] ців, що [illegible] поняття "соціалістичної, [illegible] СССР [illegible], що [illegible] "[illegible] [illegible] республіки СССР" [illegible] республікам" [illegible] "[illegible]" [illegible] "дружби" [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] "д[illegible]" і [illegible] [illegible] політичну і [illegible] залежність [illegible] Московщини, [illegible] України [illegible] [illegible] індустріалізу- [illegible] [illegible].

[illegible] системи СССР [illegible] [illegible] [illegible] України [illegible] "[illegible]", [illegible] "республіки [illegible]" [illegible] /[illegible]/

Україна бореться

" Українська революція проти Москви ".

Повстанський рух сягає правого берега Дніпра. "Дя[illegible]тор Больш[illegible]к",ч.50,з 22.2.1948 подає таку вістку:-"Чехи,які вертаються з Волині,підтверджують вістки,що сильні з'єднання Української Повстанської Армії/УПА/ появилися знову в Західній Україні,Буковині та Бесарабії.Цей рух має навіть тенденцію поширитися на східню Україну,а саме на терени,положені на правому березі Дніпра.Рейд повстанців на Чехо-Словаччину і до американської зони Австрії,про що було чути перед кількома місяцями,треба здається розглядати як стратегічний маневр.Повстанці є дуже добре вишколені і здисципліновані,вони мають зброю німецьку та російську.Їхня тактика полягає переважно на виконуванні актів саботажу,натомість вони добійливо уникають регулярних боїв.Командує ними генерал Тарас Чупринка.На теренах на захід від лінії Керзона бої не [illegible]ють.УПА висаджує в повітря мости і шляхи з метою гальмувати рух російських та польських [illegible] і т.п.Коли нарешті московське радіо подасть до загального відома ці алярмуючі вістки? /СПШ/"

Ця вістка,яка подана очевидцями-чехами вповні заперечує та спростовує твердження агенції "Континенталь Ньюз Сервіс" про "здушення УПА".

З розмови з двома УПА-[illegible] з Полтавщини.

Що воно думають вояки УПА-полтавчани про національно-визвольну революцію і боротьбу УПА на Україні?Тут наводимо уривки їхньої розмови з власним кореспондентом "Української Трибуни"/У.Т.Ч. /13/ 22.2.48./:- "УПА діє на центральних і Східних Землях України лише у формі спеціальних невеликих бойових груп [illegible], придатних для цього місцевостях Правобережжя,зокрема на Житомирщині і Камянець-Подільщині, також діють у лісистих місцевостях під Києвом та на Одещині.В самому Києві і в Одесі діють спецуальні міські підпільні боївки,які часом виконують ризиковні акції з спеціальним завданням [illegible] підпілля..По всій Україні є підпільна сітка ОУН, яка обслуговується [illegible] тереніх [illegible]. Підпільні точки [illegible] УПА є у всіх більших містах центральних і східних частинах України.[illegible] УПА [illegible], що [illegible] популяризації боротьби УПА та її ідей,мимо [illegible] т.,що багато на початку просто зібраних груп дезертирів і соціально вікри[illegible] елементів набули політичного [illegible] УПА...[illegible] центральних і Східних Земель України-це райони [illegible] УПА з [illegible] пограбованими [illegible].Таких районів було кілька [illegible] УПА були [illegible] Кіровоградщині,[illegible] Одещині,[illegible] УПА [illegible] Дніпра [illegible] УПА [illegible] час...Про УПА на центральних і Східних Землях України знають дуже добре.Її не тільки на Україні,[illegible] Сибіру,на Далекому Сході [illegible] "бандерівці".Тим [illegible] большевицька пропаганда,яка [illegible] "контрреволюціонерами". [illegible] міт про "Бандеру",[illegible] пісень [illegible] "Бандеру",[illegible] [illegible] московської [illegible] українців [illegible] "Бандеру" [illegible] "[illegible]".-

Визначні дати історичних подій, що відбулися в житті України в третьому та четвертому місяцях.

Травень

2.5.1648 Встановлення Хмельницького обрано гетьманом України.
5.5.1924 Смертьбостей Миколи Зерхнецького.
5.5.1921 Окупація Чехословаччиною Закарпаття.
13.5.1933 Смертьбостей українського письменника Миколи Хвильового.
14,15.5.1648 перемога Хмельницького над поляками під Жовтими Водами і Корсунем.
17.5.1944 Бійці УПА з с.Ж. знищили знову групу НКВД і готовили партрозвідгрупи по НКВД на Київську область.
23.5.1944 Д. Грудищ Ростислав підступно вбито агентурою НКВД полковника політичного табору, Провідника ОУН, полк.Сотника Коновальця.
25.5.1926 Помер в Парижі Головним Отаманом Армії УНР, гол.отам. С.Петлюра.
26.5.1945 Великий наступальний бій частин УПА /і ВІН/ в Грубешові.

Червень

15.6.1944 За ініціятивою УПА створено політичний українських національно-революційний фронт-Українську Головну Визвольну Раду /УГВР/.
30.6.1941 Проголошення у Львові історичного акту про відновлення Української Самостійної Соборної Держави.
Вже тепер, ще під Німецькою Окупацією, ті культурні - світні сили серед Української спільноти в Англії, Німеччині та вже тепер переслідуть підпільно історичних дат та подій. Рекомендується організувати вшанування необхідних рефератів, вечорниць та імпрез. Особливо підкреслюємо необхідність і необхідність організації святочних і тихих вечорниць з нагоди "Свята Героїв"-цебто в дні наступного, коли стане дорогими УПА полк.С.Коновальця, гол.отам.С.Петлюра та сьогодні ж.Бандеровця. Підчас вечорниць присутніми треба вказувати на основні революційно-визвольну боротьбу України за самостійність, ролю і значіння ОУН і організації цієї боротьби та провідника ОУН С.Бандеровця. Підчас свята підкреслити роль і значіння у визвольній боротьбі України гол.отам.С.Петлюри. В день вечорниць "Свята Героїв" необхідно згадати всіх героїв, що полягли на полі слави за Українську Самостійну Соборну Державу. Для цілях та рефератах коротко торкнутися життєпису полк. Коновальця, гол.отам.С.Петлюри та Бандеровця, які віддали і віддали своє життя для України.

Святкування дня "Створення УГВР та день 30.червня" було б практично відзначити вечорницями день-30.6. Підчас цієї вечорниці необхідно глибокий і змістовний національно-політичний реферат, у якому можливо зупинитися на історії цієї боротьби революційно-самостійницької ОУН, за УССД підчас німецької та большевицької окупації України у другій світовій війні. Підкреслити необхідність дня 30.червня 1941 р., як акту історично-державного акту відновлення УССД для українського народу та ставлення большевиків і націо-фашистів до цієї події/Арешти уряду, розстріл революціонерів, тортури українців, організація голоду, грабування України і т.д./ в рефераті обов'язково згадати про створення УПА та необхідність покликання нею до життя українського підпільного національно-революційного уряду УГВР, що тепер живе і діє на Рідних Землях.

Видавництво "Визвольний Шлях"